

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ: ਵਿਨੈ ਚੰਦਰ ਮਿਸ਼ਰਾ

(ਕਥਿਤ ਵਿਰੋਧੀ)

10 ਮਾਰਚ 1995

[ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਐਸ. ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਪੀ.ਬੀ. ਸਾਵੰਤ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਅਨੁਛੇਦ 129 - ਦਾਇਰੇ: ਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਆਯੋਜਤ, ਸਾਰੀਆਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 215 ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 129 - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸੂਬੀ ਜੈਨੇਰਿਸ - ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ 1971 ਜਾਂ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ 1961 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਅਨੁਛੇਦ 142 - ਦਾਇਰੇ: ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਤਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 129 ਅਤੇ 142 - ਆਰਟੀਕਲ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ: ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਕ, ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਧਾਰਾ 19(1)(a), 19(1)(g), 19(2), 19(6), 129, ਅਤੇ 215: ਧਾਰਾ 19(1)(a) ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। 19(1)(g) ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ 19(2) ਅਤੇ 19(6) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਰਟੀਕਲ 129 ਅਤੇ 215।

ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ - ਮਾਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ: ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ, ਭੂਮਿਕਾ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ - ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ: ਸੂਈ ਜੈਨੇਰਿਸ ਅਪਰਾਧ - ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ - ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਚਾਰਜ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ - ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971, ਸੈਕਸ਼ਨ 14।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ - ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ - ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ: ਜਿਸ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਪੱਤਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਓ ਮੇਟੂ ਕੰਟੈਂਪਟ ਕਾਰਵਾਈ - ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੈਧ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ - "Nemo iudex in sua causa": ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜੱਜ ਖੁਦ ਅਪਮਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੀ ਜਾਂਚ - ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ - ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971, ਸੈਕਸ਼ਨ 14।

ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ: ਬੈਚ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਕਲਾਇੰਟ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨੈਤਿਕਤਾ: ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦਾ ਮਨਭਾਉਂਦਾ ਆਚਰਣ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ - "ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ": ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ।

ਵਿਰੋਧੀ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਨ। ਉਹ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਸਨ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੁਆਰਾ ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ. ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕੰਟੈਮਨਰ ਦੇ ਗਾਹਕ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਤੋਂ ਲਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵੀ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ

ਹਨ। ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਕੇ. ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਅੰਸ਼ੁਮਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਜੱਜ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਜੱਜ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮਹਾਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਜੱਜ ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਜੱਜ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ।

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਵੈ-ਮੋਟੋ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜੂਨੀਅਰ ਜੱਜ ਸਨ, ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਰਡਰ 39, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਜੱਜ

ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੁਕਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਤੇ ਜੱਜ ਵਿਚਕਾਰ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਥੋੜੀ ਗਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਆਪਸੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬਾਰ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ"। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੇ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਜੱਜ ਨੂੰ "ਬਿਨੈਕਾਰ" ਕਿਹਾ।

ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ

ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਆਪਣੀ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ 1971

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰਕ/ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਰਾਦਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਲਈ ਜੱਜ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਸਮੇਤ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਕੋਈ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਲਿਖਤੀ ਮੁਆਫ਼ੀਨਾਮਾ" ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਯੂਪੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

1. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 129 ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਜਦੋਂ, ਇਸਲਈ, ਅਨੁਛੇਦ 129 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ

ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਮਲ ਸ਼ੁੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਅੜਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਇਹ ਕਿ ਨਿਆਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਪੱਖ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭਟਕਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਚਾਰਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। [661-C-F]

ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1991) 4 SCC 406, 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1.2 ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਰਖਵਾਲਾ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ, ਸਗੋਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਜਦੋਂ

ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ।

[689-ਐਚ, 690-ਏ-ਬੀ]

ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਸਟੈਂਪ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸ਼ੁਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, (1950) ਐਸਸੀਆਰ 536, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.3 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਦੀ ਐਂਟਰੀ 77 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੂਈ ਜੈਨੇਰਿਸ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ 1971 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ, 1961, ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [682-ਜੀ, ਐੱਚ; 683-ਏ]

2.1 ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ" ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ (ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਕੰਮ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਧਮਕਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਪਮਾਨ (ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ) ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। [671-ਡੀ]

2.2 ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਨਿਰਾਦਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਸੂਈ ਜੈਨਰੀਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਅਧੀਨ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਖੇਪ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਖੇਪ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਲੋੜ, ਅਰਥਾਤ, ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [669-F]

2.3 ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵੀ ਸਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਸੂਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। [670-ਡੀ]

2.4 ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਧੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਖੇਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। [670-E]

2.5 ਸੁੱਧਤਾ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਾਸ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। [669-ਜੀ]

3. ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਰ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਅਰਥਾਤ, "Nemo Judex in sua causa" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰੋਕਥਾਮ ਹੈ। ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [669-ਐਚ; 670-ਏ, ਬੀ]

4.1 ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ 1971 ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗਵਾਹ

ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। [671-ਏ-ਬੀ]

ਸੇਂਟ ਐਲਬਨਸ ਵਿਖੇ ਬਲੇਘ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਾਊਨ ਕੋਰਟ, [1975) QB 73: [1974) 3 ਸਾਰੇ ER 283, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

5.1 ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਜੱਜ ਵਕੀਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਗਰਮਾਹਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ, ਟੋਨ ਅਤੇ ਢੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ, ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਲਈ। [674-ਜੀ]

5.2 ਜੱਜ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਬੇਦਾਅਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੁੱਟਣ, ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਜੱਜ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨਾ। ਜੱਜ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਮਹਾਂਦੋਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਮਕੀ

ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਵਧੀਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਕੰਮ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜੱਜ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਨਿਰਾਦਰ ਲਈ, ਜਾਂ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। [674-H, 675-A, F, G]

6. ਬੈਂਚ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਕਮੀਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਬੈਂਚ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਬੈਂਚ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। [675-ਸੀ-ਡੀ]

7. ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। [676-ਏ-ਬੀ]

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ 'ਜੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (1955) 1 SCR 490 ਅਤੇ L.M. ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਉੜੀਸਾ, (1957) SCR 167 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8.1 ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਇਸਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੀਜਾ ਥੰਮ੍ਹ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਰਾਜ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਥੰਮ੍ਹ ਵੀ ਹੈ। [678-H]

8.2 ਜੇਕਰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਾਡੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਭਿਅਕ ਜੀਵਨ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। [679-ਬੀ-ਸੀ]

8.3. ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨਾ, ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਮਹਾਂਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇਣਾ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਮੋਸ਼ੀ ਭਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਦਰ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਢਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। [678-ਡੀ-ਈ]

9.1 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 142(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਆਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੇਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 142(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [685-C]

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਸਟੇਟ, (1982) 2 SCC 101 ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਕਾਰਬਾਈਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, (1991) 4 SCC 584, 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ।

ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (1991) 4 SCC 406, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਗਰਗ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂ.ਪੀ., ਇਲਾਹਾਬਾਦ, (1963) Supp. 1 SCR 885, ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

9.2 ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਮ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35(3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵਕੀਲ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 142 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਕਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪੇਸ਼ੇਵਾਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। [688-ਸੀ-ਡੀ]

9.3 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੰਟੈਂਪਟ ਆਫ਼ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

[688-ਈ]

10. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 129 ਅਧੀਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(a) ਅਤੇ 19(1)(g) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਛੇਦ 129 ਅਤੇ 215, ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(a) ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(g) ਕ੍ਰਮਵਾਰ 19(2) ਅਤੇ 19(6) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। [689-D-F]

11.1 ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [691-ਏ]

11.2 ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਚੋਣਵੇਂ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦਫਤਰ/ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਰੰਤ. [691-ਸੀ]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

1994 ਦੀ ਕੰਟੈਂਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀਆਰਐਲ) ਨੰ. 3।

ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ।

ਡੀ.ਪੀ. ਗੁਪਤਾ, ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਪੀ.ਐਨ. ਸ਼ੱਕ, ਪੀ.ਪੀ. ਰਾਓ, ਰਾਜੀਵ ਧਵਨ, ਆਰ.ਡੀ. ਉਪਾਧਿਆਏ, ਵੀ.ਸੀ. ਮਿਸ਼ਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਨ, ਆਰ.ਬੀ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸ਼ਿਵ ਪੂਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਝਾਮ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਸਾਵੰਤ, ਜੇ. 10 ਮਾਰਚ 1994 ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਕੇ. ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

"ਨੰਬਰ. SKK/ALL/8/94

10.3.94

ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ

M/s ਬਾਂਸਲ ਫੋਰਜਿੰਗਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31.1.94 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 15.3.94 ਨੂੰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ

ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਵਾ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਦੇਖ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਹਾਂਦੋਸ਼ ਦਾ ਮਤਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਈ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੀਨ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਦੀਆਂ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਾਂਗ ਮੇਰਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ।

ਇਹ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਰਾ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੋਰਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ

ਵਿਚਾਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਮਾਣ ਮਰਿਆਦਾ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਅਤੇ ਪੱਖ ਦੇ ਆਪਣਾ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰੋਗੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ,

ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲੇ,

Sd/-

(ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਕੇ. ਕੇਸ਼ੋਤੇ)।"

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਖੰਨਾ ਨੇ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ 1994 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1994 ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਿਆਰੇ ਭਰਾ ਐਕਟਿੰਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ,

ਹਾਲਾਂਕਿ 9.3.94 ਨੂੰ ਮੈਂ ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਬੀ.ਸੀ. ਮਿਸ਼ਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ।

9.3.94 ਨੂੰ, ਮੈਂ ਕੋਰਟ ਨੰਬਰ 38 ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਅੰਸੁਮਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ। 9.3.94 ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸੀ. 5 FAFO ਰਿਕਾਰਡ ਨੰ. 22793 M/s ਬਾਂਸਲ ਫੋਰਜਿੰਗਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ.ਐੱਫ. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਐੱਸ.ਵੀ. ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼. ਬੀ.ਸੀ. ਮਿਸ਼ਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1994 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੈ ਚੰਦਰ ਮਿਸ਼ਰਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਅਪਰਾਧਕ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਇਹ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਪੀ. ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ 10 ਮਈ 1994 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਸਟਿਸ ਕੋਸ਼ੇਤੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉਠੇ. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਰੁਤਬੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਤ

ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪਛਤਾਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ "ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ" ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ "ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੱਜ" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਉਹ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੀ "ਉਤਪਤੀ" ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਏ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਵੈ-ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਐਕਟ (ਸੈਕਸ਼ਨ 29) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

B. ਉਕਤ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

C. ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

D. ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਲੋਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਟੇਅ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ - ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸੁਰੱਖਿਆ।

ਈ. ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੰਬਰ 229793/94 ਵਜੋਂ FAFO ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

F. ਉਕਤ FAFO 9 ਮਾਰਚ 1994 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਅੰਸ਼ਮਨ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਜੀ. ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੱਜ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 39, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ

ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ 39 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ.

ਐਚ. ਮੈਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੇਰਾ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਦਬਦਬਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ।

1. ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੱਜ ਨੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛੁਪੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਜੇ. ਮੈਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨਮਾਨੀ ਪਹੁੰਚ ਸਮਝ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਡੂੰਘੀ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਜਾਂ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ ਖੇਡ ਨਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਕੇ. ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 18 ਮਾਰਚ 1994 ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਐਮ. ਲਾਲ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਵਰਮਾ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

L. ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੱਜ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਥੋੜੀ ਗਰਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਗਰਮੀ ਦੇ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:

"ਮੈਂ ਬਾਰ ਤੋਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨਾ:

"ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਬਦਲੀ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਮਹਾਂਦੋਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਬਾਰ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਸੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ।"

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸਨੇ (ਯਾਨੀ, ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ) ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪੁੱਛੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਪਾਗਲ" ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ "ਮੂਰਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ"। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, "ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ "ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 129" ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਚਿਹਰੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਈ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੋਝਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨਾਲ ਆਪਣੀ "ਅਸਮਝੀ" ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਰ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਫਿਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ "ਭਾਸ਼ਾ" ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰਤਾ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਜਨਤਕ ਰਾਏ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ" ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਵਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ "ਆਪਣੇ" ਸੰਸਥਾਗਤ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜ਼ਮੀਰ" ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਬਾਰ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ

ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ" ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ 'ਅਨੁਛੇਦ 215' ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ 'ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। "ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ।

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਬਾਰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ "ਰੋਗ" ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸਟੈਂਡ" ਲੈਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। "ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ" ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜੱਜ ਇੱਕ ਕੇਰਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ "ਜੇ ਬਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੈ"। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਬਾਹਰ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ" ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਖਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਾਰ ਨੂੰ "ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਾਖਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਪੁਛ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਪਬੰਧ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੈ"।

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਪੱਤਰ/ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ "ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰਕ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ" ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਹਿਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਠੇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ

ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਮਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹਿਸ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਵਾਰ, ਜੱਜ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਤੇ ਦੇਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ, ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕਹੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਰੋਬਰਟਸਨ ਦੁਆਰਾ ਓਸਵਾਲਡਜ਼ ਕੰਟੈਂਪਟ ਆਫ ਕੋਰਟ, III ਐਡੀਸ਼ਨ, ਇੱਕ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ, ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੌਰਾਨ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਰਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਸਖ਼ਤ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ

ਕੇਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਅਕਸ਼ਾਂਸ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਕੋਚ ਵਕੀਲ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ, ਉਸ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਬਲੈਕ, ਤੁਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, "ਨਹੀਂ," ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ."

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 129 ਅਤੇ 215 ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ "ਨਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ"।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਡਰ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਖੁਦ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੇ ਕੰਟੈਂਪਟ ਆਫ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਛੁੱਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ " ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਗਦਾ ਹੈ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਉਲੀਕੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੰਟੈਂਟਰ ਨੇ

2. ਉਪਰੋਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਨਿਡਰ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਖੁਦ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ, ਜੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ]। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ "ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਗਦਾ ਹੈ"। ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਲੀਕੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੂੰ "ਬਿਨੈਕਾਰ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਢੰਗ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਜੱਜ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇਕ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀ ਸੱਚਾਈ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਜਸਟਿਸ ਅੰਸੂਮਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ। . ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁੱਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ

ਉਹ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਦਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਅਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੱਜ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇੰਨਾ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨੂੰ, "ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਮਾਨਤ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰਥਕ ਲੇਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਆਉਣ ਦੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਜੱਜ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਓ ਮੋਟੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

30 ਜੂਨ 1994 ਨੂੰ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਕ/ਵਾਧੂ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਵਿਰੋਧੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਸਟਿਸ ਅੰਸੂਮਨ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਸਨ, ਦਾ

ਬਿਆਨ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਬੈਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਵੀ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਥਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਕਤ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਬਣਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।

15 ਜੁਲਾਈ 1994 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1994 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅੱਠ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ, ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

4. ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 2560/94 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 2561/94 ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨਤ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 2561/94 ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪੜਾਅ" ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ।

ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਨੇ 20 ਅਗਸਤ, 1994 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪੂਰਕ/ਵਾਧੂ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀਆਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੈਚ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ 10 ਮਾਰਚ

1994 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਣ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਨਾਅਰਿਆਂ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੇ ਅਤੇ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ 39 ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਉਹ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, "ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ," ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 [H] ਅਤੇ [I] ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ

'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਜੁਨੀਅਰ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, "ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ ਖੇਡ ਨਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ" ਪੈਰਾ 6 [ਜੇ.] ਵਿਰੋਧੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ, ਗਲਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ. ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਦੇਸ਼/ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਹੋਰ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ: "ਮੈਂ ਬਾਰ ਤੋਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ" ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ: "ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ" ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੇਸ਼ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਵਾਧੂ/ਪੂਰਕ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੱਸਦਿਆਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ 10 ਮਾਰਚ, 1994 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

7 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ, ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਲਿਖਤੀ ਮੁਆਫੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ:

"1. ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਅਫਸੋਸਜਨਕ ਅਹਿਸਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਡੂੰਘੇ ਦੁਖ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸਾਂਝ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ (ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਜਾਂ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਚੋਣਵੇਂ ਅਹੁਦੇ ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਅਤੇ ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਿਸਟਮਿਕ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ. ਇਹ ਵਕੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਖੇਡ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਰਵੱਈਆ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹਨਾਂ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ੀ, ਮੈਂ 9 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਐਸ ਕੇ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ

ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਵਸੀਅਤ।

3. ਮੈਂ ਇਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਜੋ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਸ ਦਿਨ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 24 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਵਾਂਗ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ, ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਯੂ.ਪੀ. ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ। (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਯੂ.ਪੀ. ਨੇ ਦਖਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ 26 ਨਵੰਬਰ 1994 ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 129 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ। ਦੂਸਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 129 ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਜਦੋਂ, ਇਸਲਈ, ਆਰਟੀਕਲ 129 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ

'ਤੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਮਲ ਸ਼ੁੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੜਿੱਕਾ ਜਾਂ ਅੜਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਨਿਆਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਪੱਖ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭਟਕਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., [1991] 4 ਐਸਸੀਸੀ 406 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਬਸਟਰੈਕਟ:

"18. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ

ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਮੇਤ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।"

ਆਰਟੀਕਲ 129 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 215 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਉਪਬੰਧ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ "ਕੋਰਟ ਆਫ ਰਿਕਾਰਡ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਜੇਵਿਟ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲਾਅ ਵਿੱਚ, "ਕੋਰਟ ਆਫ ਰਿਕਾਰਡ" ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

Wharton's Law Lexicon ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੋਰਟ ਆਫ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਮਾਣ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਗਜ਼ ਕੋਰਟ - ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕੁਝ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਰਜ ਜਾਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ (ਸਥਾਈ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਾਲੀਅਮ 10 ਪੰਨਾ 429), "ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਰਿਕਾਰਡ" ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ 'ਰਿਕਾਰਡ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉੱਚ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ।"

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਚੌਥੀ ਐਡ., ਵੋਲ. 10, ਪੈਰਾ 709, ਸਫ਼ਾ 319, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਵਿਭਾਜਨ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਏ. ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਠੋਸ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ... ਇਸ ਦੇ ਪੁਰਾਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਹਨ।

XXXXX

23. ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕਿ ਕੀ, ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਕੋਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

... ਇਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ, ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਬੁਨਿਆਦ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX ||

24. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, 1926 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

XXXXXXXXXXXXXXXXXX ||

26. ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਬੁਨਿਆਦ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਆਰਟੀਕਲ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕੋਰਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 1926 ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੰਟੈਂਪਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੋਡੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

XXXXXXXXXXXXXXXXXX ||

28. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀਮਤ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 129 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

XXXXXXXXXXXXXXXXXX ||

29. ਆਰਟੀਕਲ 129 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 129 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਰੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮੇਤ" ਸਮੀਕਰਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਪਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਸਮੇਤ" ਸਮੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ "ਸਮੇਤ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 129 ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 129 ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਮਲਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਥਾਪਕ ਪਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ "ਸਮੇਤ" ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 129 ਰਿਕਾਰਡ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਦੇਵਾਂਗੋ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇਗੀ, ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬੇਲੋੜੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

XXXXXXXXXXXXXXXXXX II

31. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸਦੀਆਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੋਰਟਿਓਰੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਤੇ ਘਟੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੋਲ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਕੋਲ ਆਰਟੀਕਲ 215 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 227 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਅਧਿਕਾਰ

ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸੁਪਰੀਟੈਂਡੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਵੀ ਉਹੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 215 ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXXXXXXXXXXXXXX II

36. ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਆਗਮਨ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਰਾਜ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਸੌਂਪੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੇ ਨਵੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਬੇਸਹਾਰਾ ਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ, ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਥਕਤਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਦਲੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ। "ਕਾਨੂੰਨ", ਲਾਰਡ ਕੋਲਰਿਜ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, "ਵਧਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਦਲਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਦਲਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲੀ ਜਾਣੀ ਹੈ"। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੋਬਾ ਅਤੇ ਲੇਟਲੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

37. ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਿਆਂ। ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰੇ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32, 136, 141, ਅਤੇ 142 ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜਾਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਅਤੇ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ; ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ; ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗੀ, ਪਰ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ

ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਮੁੱਚੀ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮਾਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੀਆਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ।

38. ..ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ

ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

XXXXXXX

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ।

8. ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੇਸ [ਸੁਪਰਾ] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 129 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਇਕਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

9. ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬੁਲਾ ਕੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਜਾਂ ਬੈਂਚ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਜੱਜ ਬਣਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। (ਸੇਂਟ ਐਲਬੰਸ, [1975] QB 73, [1974] 3 ਸਾਰੇ ER 283 ਵਿਖੇ ਬਲੇਘ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਾਊਨ ਕੋਰਟ ਦੇਖੋ)। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਨਿਰਾਦਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਸੂਈ ਜੈਨਰੀਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ

ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਖੇਪ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਖੇਪ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਲੋੜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁੱਧਤਾ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਾਸ ਇਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਇਲਜ਼ਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਲਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ-ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਸਪਾਟ ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਨਿਮੋ ਜੂਡੈਕਸ ਇਨ sua causa ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰੋਕਥਾਮ ਹੈ। ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਕਾਰਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਰੁਕਾਵਟ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਧਰੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਗਤੀ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਨਿਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ

ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ, ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਸੂਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

10. ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਧੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਖੇਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਕਾਊਂਟਰ/ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਜੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਚਰਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਨੂੰਨ ਕਨੂੰਨ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 14, ਭਾਵ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਜਾਂ ਜੱਜਾਂ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

11. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਵਿਰੋਧੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ" ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ (ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਕੰਮ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ

ਸਿਵਲ ਅਪਮਾਨ (ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ) ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਏ), (ਬੀ), ਅਤੇ (ਸੀ) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ
ਕਰਦੀ ਹੈ:

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ। - ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, -

(a) "ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੀਵਾਨੀ ਨਿਰਾਦਰ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ;

(ਬੀ) "ਸਿਵਲ ਕੰਟੈਂਪਟ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ, ਨਿਰਦੇਸ਼,
ਆਦੇਸ਼, ਰਿੱਟ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ
ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ;

(c) "ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ [ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ, ਜਾਂ
ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ] ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ
ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ-

[i] ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਘੋਟਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੋਟਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

[ii] ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੱਖਪਾਤ, ਜਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ; ਜਾਂ

[iii] ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼, ਜੇਕਰ ਸੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ" ਦੀ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

ਜਸਟਿਸ ਕੇਸ਼ੋਤੇ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ". ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਵਾ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਦਾ ਮਤਾ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੱਜ ਬਣਾਏ ਹਨ"। ਉਸਨੇ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਨ ਵੀ ਬਣਾਇਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ "ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਨਾਲ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ", ਉਸਨੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਂਗ" ਉਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ

ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਪੂਰੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ "ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਰ ਵਕੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਵੇਗਾ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਬਹਾਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਪੱਖ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ "ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਮਾਣ ਦੀ ਬਹਾਲੀ" ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ (ਉਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 'ਬਿਨੈਕਾਰ' ਕਿਹਾ ਹੈ) ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 39, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਹੀ ਉਹ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਦਬਦਬਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ "ਜਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ" ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨਮਾਨੀ ਪਹੁੰਚ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਉਹ "ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ" ਅਤੇ "ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਡੂੰਘੀ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਿਨੈਕਾਰ-ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ ਖੇਡ ਨਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਟੈਨੇਗ੍ਰਾਫਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਜੱਜ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਥੋੜੀ ਗਰਮ ਹੋ ਗਈ।" ਗਰਮੀ ਦੇ ਪਲ ਵਿਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ-ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ: "ਮੈਂ ਬਾਰ ਤੋਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਕੰਟੇਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ "ਇਸ ਤੋਂ ਭੜਕਿਆ" ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ "ਕੀ ਉਹ ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾ

ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਟੇ ਆਰਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ ਪਾਗਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ ਕਿ "ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ" ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਨ। ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਖੁਦ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਈ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ "ਇਸ ਬਾਰੇ ਰੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ" ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਪੀਸੋਡ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ "ਸਮਝ" ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬਾਰ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ।

12. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਈਏ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ,

ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਸਮੇਤ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡਾ 15 ਜੁਲਾਈ 1994 ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਗਲਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ 7 ਅਕਤੂਬਰ 1994 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਊਂਟਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਕਤ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

13. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਜੱਜ ਵਕੀਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਗਰਮਾਹਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ, ਲਹਿਜ਼ਾ ਅਤੇ ਢੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ, ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਵੇਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਮਕਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਵਾਧੂ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ

ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਖੰਡਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ। , ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਿੱਖ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਣ, ਧਮਕੀ ਦੇਣ, ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਾਦਰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਦੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਲੈ ਕੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਕਮੀਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਵੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਉਸ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਰਾਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਹੈ, ਇਹ ਬੈਂਚ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅਖੌਤੀ ਸੰਮੇਲਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਉਸ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ" ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ "ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਡੂੰਘੀ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ" ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਮਹਾਂਦੋਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਜੱਜ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਪਸੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬਾਰ. ਕੋਈ ਵੀ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਰੱਖੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ, ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗਰਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਛਾਲਣ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਬਦਬੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਤ ਕੇਸ ਜਿੱਤੇ ਤੇ ਹਾਰੇ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਸਰਾ ਪੱਖ ਹਾਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਉਪਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਨਾ ਉਲਝੇ। ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਇਕ ਦਲੀਲ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਜਾਂ ਅਸਲੀਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਅਸਲੀਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ "ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਗਰਮ" ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ "ਕੀ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਾਉਣਾ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ "ਆਪਸੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬਾਰ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ"। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਪੂਰੀ ਬਾਰ ਐਟ ਇਲਾਹਾਬਾਦ" ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾਲ "ਰੋਗ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੇਵਾਮਈ ਸਟੈਂਡ" ਲੈਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ "ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜੱਜ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਬਾਹਰ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ" ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਰਾ ਲਾ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਾਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਾਖਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧੀਨ

ਪੂਛ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ ਜੇ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ "ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ"।

ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਵਾ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ "ਬਣਾਇਆ" ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਇਆ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ "ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ" ਉਸਨੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਂਗ" ਉਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਰੱਖਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਨਾਅਰੇ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪੂਰੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਬਚਾਅ "ਇੱਕ ਨਿਰਮਿਤ" ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪੈਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਟੈਨੇਗ੍ਰਾਫਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ: "ਮੈਂ ਬਾਰ ਤੋਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ"। ਉਸਨੇ ਇਸ

ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ: "ਮੈਂ ਕਦੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।" . ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ।

ਅਸੀਂ, ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ, ਉਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਆਚਰਣ। ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਵੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ, ਉਸ 'ਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਮਹਾਂਦੋਸ਼ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇਣਾ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ, ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ। ਉਸਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾਉਣਾ, ਗੁੱਸਾ ਗੁਆ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਸਭ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ

ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਦਰ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਖੇਰਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬੇਬਾਕ ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਨਿਰਭੈਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਜਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਮਕੀ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ। ਨਿਮਰਤਾ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ, ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ, ਦਮਨ, ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚੰਗੀ ਵਕਾਲਤ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਸੰਪੱਤੀ ਉਹ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਾਣਦਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਜਮਹੂਰੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਖੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੀਜਾ ਥੰਮ੍ਹ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਰਾਜ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਥੰਮ੍ਹ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਸਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ।

ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਫਰਜ਼ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਾਡੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਭਿਅਕ ਜੀਵਨ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਪਲੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਨਿਰਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਡਰ ਜਾਂ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਫਰਜ਼. ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜੱਜ ਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨੀਂਹ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਿੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਦਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਢਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ 'ਜੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, [1955] 1 SCR 490;

"ਅਦਾਲਤ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੁਤਬੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੁਝ ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਦੂਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦੀਆਂ... ਉਹ (ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਾਖਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪੇਸ਼ੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

L.M. ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਉੜੀਸਾ, [1957] SCR 167 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

"ਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਨਸੀਫ਼ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘੋਟਾਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਸੀ।"

ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ,

ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਬਲਕਿ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਯੂਪੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ। ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਲਾਅ ਸਕੂਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ। ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਕਤ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ 7 ਅਕਤੂਬਰ 1994 ਨੂੰ ਬਾਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਲਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਆਫੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਅਤੇ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਚੋਣਵੇਂ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਈਚਾਰਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਫੀਨਾਮਾ ਉਸ ਕੁਕਰਮ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਉਸ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ? ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁਆਫੀਨਾਮਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਰੀ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ " ਜੇ ਸਥਿਤੀ" ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਆਦਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਆਦਰਸ਼ ਸੀ, ਤਾਂ "ਸਥਿਤੀ" ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਛਤਾਵੇ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਸਗੋਂ ਅਖੌਤੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੰਗ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਇੱਕ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਭੇਸ ਭਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ "ਕਥਿਤ ਫਰਜ਼ਾਂ" ਦੇ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਡਿਫੈਂਡਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਰਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਰਵੱਈਆ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਜੁਝਾਰੂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਜਵਾਬੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਜੱਜ ਨੇ ਮੈਂਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਐਕਟਿੰਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ, ਕੋਈ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਆਇਆ ਸੀ, "ਸਾਰਥਕ ਹੈ। "ਲੋਕ. ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। . ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ

ਗਏ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਖੌਤੀ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ VII ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 77 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 129 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੂਈ ਜੈਨਰੀਸ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ, 1961, ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਵੀ ਉਕਤ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੇ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ

ਕੌਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੀਆਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 129 ਅਤੇ 142 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਉਕਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਅਤੇ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਸਲ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੀਆਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਸਲ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਾਰ ਕੌਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਰ ਕੌਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀ ਧਾਰਾ 35(3)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੋਗੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35(3)(d) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵਕੀਲ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਸਲ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੀਆਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 129 ਅਤੇ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੈਮ ਚੰਦ ਗਰਗ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ,

ਯੂ.ਪੀ., ਇਲਾਹਾਬਾਦ, [1963] Supp. 1 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 885, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਬੂਤ, ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬਿੰਦੂ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਹਟਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸੈਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟ.142 ਅਤੇ ਆਰਟ.32 ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। 142(1) ਬਹੁਤ ਚੌੜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 142(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਲਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

142(1) ਅਤੇ ਆਰਟ. 32. KM ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ. ਨਾਨਾਵਤੀ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ, [1961] 1 S.C.R. 497 ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੈ, ਕਿ ਧਾਰਾ 142(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 161 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੇ ਇਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕੀਤੀ. ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 142(1) ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ KM ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਨਾਨਾਵਤੀ।

ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 129 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ [ਸੁਪਰਾ] ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਕਾਰਬਾਈਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1991) ਸੈਕਸ਼ਨ 584 ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ। ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 51 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਸਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 142(11) ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 142(11) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਗੁਣ ਦੀ ਸੀ। ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਸੇਨ ਇਨ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਸਟੇਟ, [1982] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 101, ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਅਤੇ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋ ਰਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, ਯੂਨੀਅਨ ਕਾਰਬਾਈਡ ਦਾ ਕੇਸ [ਸੁਪਰਾ], ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੈਰੇ 83 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਕਲਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 142(1)। ਇਹ ਮੁੱਦੇ ਗੰਭੀਰ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 142(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਗਰਗ ਅਤੇ ਅੰਤੁਲੇ ਦੇਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਨਿਰੀਖਣ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰੀਮਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ

ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 320 ਜਾਂ 321 ਜਾਂ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖੇ। ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ, ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਕਿਸੇ ਢੁਕਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਾਵਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਜਾਂ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਰਾਬਜੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਗਰਗ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ "ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ 'ਪ੍ਰਬੰਧ' ਦੀ ਥਾਂ 'ਪ੍ਰਬੰਧ' ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਆਮ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਪੈਟਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਇਦ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ

ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ "ਪੂਰੇ ਨਿਆਂ" ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ 'ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ' ਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਗਰਗ ਦੇ ਕੇਸ [ਸੁਪਰਾ] ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਨੀਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼, [1994] Suppl.1 SCC 145 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਕਾਰਬਾਈਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 142 (1) ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਉਕਤ ਸਥਿਤੀ ਹੁਣ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਗਈ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਕਾਰਬਾਈਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ [ਸੁਪਰਾ]।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦੇ ਗੁਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 142(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਝਿੜਕਣ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਦੇ ਭਾਗ VI ਦੇ ਚੈਪਟਰ II ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣੇ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੂਲਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਤਾੜਨਾ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀਆਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਦੂਜਾ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀਆਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਹਾਰ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਵਾਦ ਇਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ, ਜੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਮ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 (3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵਕੀਲ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰਥਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਜੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਧਾਰਾ 129 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਤਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੰਟੈਂਪਟ

ਆਫ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ ਦਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ, 1971 ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ, ਪ੍ਰਤਿਬੰਧ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਨੁਛੇਦ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਉਹ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਪੀ. ਰਾਓ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਏ) ਅਤੇ 19 (2), ਅਤੇ 19 (1) (ਜੀ) ਅਤੇ 19 (6) ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਰੋਲ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਆਰਟੀਕਲ 19 (1) (ਏ) ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ.) ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿੱਤੇ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। , ਕਰੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਤਰਫੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 129 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ 19 (1) (ਜੀ) ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਅਧਿਕਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ - ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 129 ਅਤੇ 215 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ। ਅਸੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਛੇਦ 129 ਅਤੇ

215, ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 (1) (ਏ) ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 (1) (ਜੀ) ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 19 (2) ਅਤੇ 19 (6) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ।

19. ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ, ਸਗੋਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਚੀਫ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, [1950) SCR 536 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

".....ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਜੂਲੀਅਸ ਬਨਾਮ ਆਕਸਫੋਰਡ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਕੇਰਨਜ਼ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ। : 'ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ

ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

20. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਈ ਵਿਨੈ ਚੰਦਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਮਕਾਉਣ, ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਝੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਸੀ। ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਬਾਰ ਦਾ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਰਗੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ, ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉਸ ਦਾ ਆਚਰਣ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

21. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 142 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 129 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

(11.1) ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(11.2) ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਚੇਣਵੇਂ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਹੁਦੇ/ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਕੇ.ਐਮ.

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ

ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ
ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate